

hez ekkor még nem érkeztek meg a német csapatok, a Duna szigetről, Csallóközből összeszedett háromszáz kocsit azok felé az erdők felé küldi - nem tudva arról, hogy Deli Lufti ott rejtőzködik - fát vágni, hogy azzal Győr védőműveit erősítse, s rendelt minden szekér mellé négy-négy puskás katonát, hogy ha az ellenség esetleg azokat meg akarná támadni, amiképpen az be is következett, megvédelmezhesék. Amint közelükbe érkeztek, Lufti előugrik rejtekhelyéről, a németekkel vegyes magyarokra ráveti magát; ezek nyomban kemény csatát vívnak vele. S mikor Lufti és az ellenség meglátta a szekerek és kocsik hosszú sorát, s az egyes kocsikról leugráló puskásokat, meg hogy ezek felemelt zászlókkal a harcba mennek, s közülük senkit sem tudtak elfogni, hogy tőle valami biztosat megtudjanak, azt gondolva, hogy az egész serég itt van, oda, ahonnan jöttek, Arszlánhoz gyors futással visszatértek, s rémülten jelentették, hogy itt van az ellenség, gyorsaság kedvéért szekereken szállítják őket, s már nincsenek is messze.

Arszlán, a váratlan félelemtől megrettenve, az ágyúkat nagy csendben nyomban visszavontatja, igavonó állatokat fogat eléjűk, s Székesfehérvárra visszaviteti. A csapatparancsnokokat és a tiszteket pedig nem trombitákkal és dobokkal, hanem az egyes sátrakba csendben elküldött futáiraival utasítja, hogy felhagyva az ostrommal siessenek hazatérni, mert azt mondják, hogy nagy számú csapat érkezik az ostromlottak segítségére. A megrémült és megzavart törököket oly nagy félelem és rettegés fogja el, hogy lóra kapva és ott hagyva a gyalogságot, zászlók nélkül, sorba sem állva, amerre ki-ki tudott, gyors futással szétszéledtek, sokan sátraikat is, melyek tele voltak mindenféle gabonával, árpával, liszttel, sajttal, sózott hussal, s hasonló élelmiszerekkel, hátrahagyták, hogy minél gyorsabban menekülhessenek. Két kis kerekes ágyút is otthagytak, mert éjszaka nem tudták a réten legelősző igásállatokat megtalálni, s az elszállításra elébük fogni.

Thuri így megszabadult ebből a válságos veszedelemből.